

doc. dr. **Peter Marolt**

izbirni predmet B:

LIKOVNO OBLIKOSLOVJE 2025 / 2026

Pri Likovnem oblikoslovju pri oblikovanju prostora in/ali v oblikovanju prostorskih artefaktov, prvenstveno izpostavljamo duha - vsebino. Med drugim se ukvarjamo z raziskovanjem simbolnega pomena oblike, vsebine kompozicijskih sestavov, pa tudi in predvsem z mestom in pomenom objekta v prostoru. Razmišljamo o konkretnih izraznih oblikah, ki se navezujejo na določeno témo, in ki so se še do nedavnega naslanjale na scenografijo prostora. Poleg strukture v najširšem pomenu te besede, se pravi o sestavu, ustroju na primer, razmišljamo tudi o teksturi.

Za razliko od splošnega geometrijskega okvirja, kjer se študenti vsaj v začetku prvenstveno spoznavajo s ploskovnimi elementi, ali uvajanja čistih abstraktnih modelov prostora, pri Likovnem oblikoslovju, tovrstni osnovi poleg omenjenega, dodajamo tudi pomen in moč prostora samega. Vse skupaj nadgrajujemo z barvo, barvnimi svetlobami in tipnim.

S pretežnim „analognim“ načinom predstavitve, z likovno-prostorskim raziskovanjem, kjer idejo udejanjamo z rokami kot našim osnovnim orodjem, vse od risbe do modela, uravnovešamo siceršnje študentovo delo, ki se sicer v veliki meri tiče uporabe računalnika.

Izhodišče predmeta je vsekakor povezovanje z ostalimi zvrstmi umetnosti. Če ne drugače, se med drugim pri delu pri predmetu lahko sklicujemo na primer tudi na ritem, metriko, ki ju sicer prepoznavamo v glasbi (ki je po svoje matematika), plesu in v literarni umetnosti na primer. Če ne drugače, se sklicujemo tudi na *genius loci*, na duha kraja, pa celo časa, oziroma ga z našim zavestnim poseganjem v prostor (gledališkega odra na primer, podobno pa velja tudi za oblikovanje obeležja) ustvarjamo na novo.

Med našim likovno-prostorskim raziskovanjem, ko skušamo iz slušateljev izvabiti predvsem njihovo ustvarjalnost, se naučimo tudi kaj iz likovno-kompozicijske slovnice – oblikoslovja in skušamo nadgraditi to, kar študent izve pri rednih predmetih.

IZHODIŠČE

Različne zvrsti umetnosti lahko služijo kot možen laboratorij za preučevanje sicer specifičnih pojavnih oblik likovno-prostorske kompozicije, pa tudi kot potencialni generator teoretskih izhodišč, ki se tičejo likovnega oblikovanja in snovanja prostora.

CILJI

- razvijanje likovnega načina razmišljanja in s tem abstraktnega načina mišljenja
- razumevanje pomena skladnosti odnosa med obliko in vsebino
- razumevanje simbolne govorice
- pridobivanje občutka za materialnost in „konstrukcijo“, kjer je ustroj likovnega objekta lahko že „nosilec“ oblike (se pravi, da »podpiramo« način, povezan z arhitekturnim oblikovanjem)
- seznanjanje z dinamiko urejevanja in preiščenim vzpostavljanjem ravnovesja znotraj kompozicije
- prepoznavanje izhodišč, na podlagi katerih lahko analiziramo in /ali razvijamo določeno formo
- iskanje možnosti novih, likovno smiselnih odnosov med elementi (na način *cut-up*-a oziroma dekonstrukcije)
- spoznavanje z nekaterimi osnovami kompozicijske skladnje v različnih zvrsteh umetnosti
- (pre)poznavanje nekaterih avantgardnih smeri v (likovni) umetnosti in arhitekturi

VAJA: Vnos elementa manjšega merila - intervencija v konkretni prostor

OBSEG VAJE

Analiza - kratek tekst, maksimalno 600 znakov (opis »vprašanj na katera je treba z vajo odgovoriti«) in 3 ključne besede „projekta“.

Proces - skice, (perspektivne) risbe, relief, kolaž in/ali asemblaž, so tisti elementi, ki predstavljajo integralni del naloge. (Študent se izraža z medijem, ki mu najbolj odgovarja.)

Sinteza - 3D materialni model v razmerju 1: 50 oziroma 1: 20. Odvisno od naloge. (Izjema, ki ne zahteva dodatnega 3D modela, je na primer kompozicija asemblaža, ki že predstavlja način prostorske predstavitve ideje.)

Izjema, ki ni dovoljena, vsaj ne v začetni fazi, je digitalna predstavitev. (Možna je kasnejša dodelava s pomočjo digitalnih orodij.)

Študent samostojno, glede na témo, raziskuje segmente moderne umetnosti, v prvi vrsti konstruktivizem ali kubizem, futurizem, ..., lahko pa tudi segment sodobne (likovne) umetnosti.